

Tässä alussa ei vielä tapahdu paljo mitään. Ja minulla on lukihäiriö joten pahoittelen sattuneita kirjoitus virheitä. Suljin silmäni ka annoin auringon paistaa kasvoillani. Säteet lämmittivät kasvojani,ja merituuli puhalsi meren tuoksuja nenääni,ja pörrötti hiuksiani. Vene keinui allani,ja kuulin airojen nitinän ja natinan ja loiskeen,kun venettä soudettiin. Avasin silmäni kun pilvi lipui auringon eteen. Edessäni kohosivat valtavat mustan puhuvat muurit ja jyrkät suuret kivet niiden ympärillä. Black Rose. Sinne,mihin kaikki rikolliset pantiin. Tai anteeksi,TEINIRIKOLLISET. Vilkaisin muita veneessä olioita. Minun vieressäni istuihintelä ja pieni kokoinen poika. Hänen vieressään istui iso kokinen ja harteikas poika. Minua vastapäätä olevalla pojalla oli punaiset hiukset,ja hän oli voimakas. Hän souti venettä. Hänen takanaan istui tyttö jonka pää oli ajeltu ja hän oli pukeutunut mustiin vaatteisiin. Ja tytön vieressä istui kaksi poikaa,jotka olivat luultavasti kaksoset. Ja poikien vieressä istui mies jolla oli pien ase vyöklään,ja pamppu kädessään. Miehellä oli viinin punainen liivi yllään. Kun saavuimme lähemmäksi linnoitusta huomasin,että meidän pitäisi kavuta kivikon ylitae rautaportille. Linnoitus näytti vielä suuremmalta nyt lähempää ja synkemmältä kun tummia pilviä oli aljanut kerääntyätaivaalle. Emme olleet puhuneet koko matkan aikana mitään. Emmekä edes tunteneet toisiamme. Olimme saapuneet kukin omista suunnistamme. Minut oli pidätetty New Yorkin keskustassa. Olen Zira Blue. Olen tehnyt lukuisia auto ryöstöjä,eli varastanut auton ajanut hetken sillä ja sitten räjäyttänyt sen. Mutta nyt minut saatiin kiinni pahoin pitelystä. Taustaani... Olen asunut vauraassa perheessä. Ja kävin koulua ja nimeni oli silloin Bella. Mutta sitten erään iltana sain tiedon että vanhempani murhattiin. Se oli elämäni laskun alku. Aluksi en ollut suostunut uskomaan,että olen ilman perhettä. Jouduin johonkin surkeaan lasten turva paikkaan/lastenkotiin. Siellä tutustuin Lexiin. Hänen vanhempansa olivat kuolleet jo silloin kun Lex oli 3. Lex oli ainoa jolle suostuin puhumaan,olimme parhaat ystävät. Mutta eräänä päivänä poliisi saapui lastenkotiin. He pyysivät Lexiä. Lex oli jäänyt kiinni. Hän oli karkaillut vähän väliä lasten kodista,olin tiennyt sen. Mutta minne hän meni,mitä hän teki,siitä minulla ei ollut aavistustakaan. Hän ei KOSKAAN ottanut minua mukaansa. Poliisit raahasivat hänet pois. Kuva Lexin vetisistä kasvoista oli syöpynyt mieleeni,hänen sanojensa mukana: Bella minä rakastan sinua. Hyvästi. Se oli viimeinen kerta kun näin hänen söpöt kasvonsa. Lexin nenän päältä kulki pisama virta,ja hiukset olivat ruskeat ja tuuhean pörröiset. Hänen sinisten silmien pilke sai minut AINA hymyilemään. Pian sen jälkeen kun Lex oli viety minulta karkasin. Ryhdyin katu eläjäksi ja rupesin vihaamaan kaikkea,pienikin asia sai minut raivon partaalle.....